
Dansk Salme

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Dansk Salme", i: *Mindeudgave Digte*, side: 140, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Dansk Salme

Som Kristne og som Danske dig, vor Gud,
lovsynger vi, du Jords og Himmels Skaber.
Fra dine Hænder gik Alverden ud,
og aldrig du dit Værk af Sigte taber.
Hvert Folk paa Jorden viste du dets Sted
og gav dets Tid og dets særegne Stempel.
Af vore Hjerters Tak i Ydmyghed
vi bygger dig, som ejer alt, et Tempel.

Thi ogsaa Danmark gav du Tid og Sted,
i mer end tusind Aar var du dets Væрге.
Med Fedme signed du dets rige Fred,
i Nødens Dal forstod du det at bjerge.
Til Stordaad har du flammet før vor Hu,
i hedest Dyst et Banner du os sender,
saa vi, skønt faa nu, gerne gav endnu
vort Blod for det, hvorfor det i os brænder.

Dog skikked du os bedst til Fredens Værk:
saa kønt det er, det danske Smil paa Kinden;
vort Syn var ofte rigt, vor Tanke stærk,
skønt Sproget blødt som Bølgeleg for Vinden;
og han er driftig, Evas yngste Søn,
Kohyrden Abel! se, fra tusind Steder
hans Røg opstiger som en Takkebøn
og Livets Herre i det høje glæder.

Den brede Eng, de ranke Bøgetræ'r,
det tunge Skred af Kornet over Bakke –
nej, Fugl i Skov og over Vang og Kær
skal ikke være ene om at takke.
Men dernæst, Skaber: med din egen Haand
du satte paa vort lille Folk dit Stempel,
hjælp du da selv os til: i Tro paa Aand
at være Folkeslagenes Exempel.

Har tit vi svigtet dig og det, du gav,
og det, du vilde med os – *vor* var Skammen,
og haardt da ramte os din Tugtestav,
og dybt vi sank, til vore Fjenders Gammen.
Men rejser os igen til Livets Krav
og følger dig om en af Skjoldungstammen.
Og aldrig faar de kastet Danmarks Grav,
saalænge vi og Danmarks Gud staar sammen.